

Čís. 16632.

Vede-li se exekuce vnucenou dražbou nemovitosti, která nebyla přidělena jako rolnický podíl a jež má výměru nejvýše pěti hektarů, musí vymáhající věřitel v nářhu dokázati, že celková výměra půdy, která byla povinnému z pozemkové reformy přidělena, nepřesahuje 5 ha, (§ 2, odst. 2, zák. č. 93/1931), a to nyní potvrzením ministerstva zemědělství. Nestací pouhé potvrzení katastrálního měřického úřadu.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, R II 578/37.)

Usnesením okresního soudu v H. ze dne 17. srpna 1937 byla povolena vymáhajícímu věřiteli Dr. Rudolfo K. k vymožení jeho vykonatelné pohledávky 1.395 Kč 07 h s přísl. exekuce vnucenou dražbou nemovitosti, patřící povinnému Janu K. a zapsané ve vložce č. 2607 v P. K návrhu státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu v B. zrušil exekuční soud dotčenou exekuci podle § 39 č. 2 ex. ř. usnesením ze dne 24. září 1937, č. j. E 1764/37-6, poněvadž nebyl předem vyžádán k uvedené vnucené dražbě souhlas ministerstva zemědělství nesp. jeho místně příslušné státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu, a že jest tudíž usnesení o povolení exekuce materiálně neplatné, neboť jde o nemovitosti, na nichž je zapsán zákaz zcizení ve prospěch státního pozemkového úřadu. Rekursní soud zamítl návrh státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu v B. na zrušení exekuce.

Nejvyšší soud obnovil usnesení soudu první stolice.

Důvody:

Podle § 2, odst. 2, zák. č. 93/1931 ve znění vlád. nař. č. 125/1935 Sb. z. a n. je dovoleno půdu, která nebyla přidělena jako rolnický nedíl, zciziti jen se svolením ministerstva zemědělství, a to při výměře až do pěti hektarů veškeré této půdy do šesti let od knihovního vkladu vlastnického práva původním nabyvatelům, stal-li se však vklad ten před 12. červnem 1931, počítá se tato lhůta od tohoto dne. Z knihovního výpisu jde najevo, že pro povinného bylo vloženo právo vlastnické k přidělenému pozemku č. kat. 1600/11, zapsanému ve vložce č. 2607 v P., na který se vede exekuce vnucenou dražbou, dne 12. listopadu 1931, kdežto návrh exekuční byl podán dne 26. července 1937, návrh státní obvodové úřadovny pro pozemkovou reformu v B. na zrušení exekuce byl podán dne 2. září 1937 a zrušovací usnesení prvního soudu bylo vydáno dne 24. září 1937, tedy vesměs v době, kdy ona šestiletá lhůta, končící se dnem 11. listopadu 1937, ještě neuplynula, a je tedy exekuce tato již z tohoto důvodu nepřípustná.

Mimo to však pouhé oznámení katastrálního měřického úřadu v H., že p. č. 1600/11 v P. má výměru 19 a 93 m², nestačí, neboť tím není ještě dokázáno, že jde o veškerou půdu, která byla povinnému Janu K. z pozemkové reformy přidělena. V § 6, odst. 2, zákona č. 93/1931

Sb. z. a n. je stanoveno, že v návrhu na výmaz omezení práva vlastnického podle § 2, odst. 1, řeč. zák. jest prokázati potvrzením státního pozemkového úřadu, nyní ministerstva zemědělství, že celková výměra půdy nabyté přidělem nepřesahuje 5 ha.

Čís. 16633.

Smluvní pojištění odpovědnostní (zák. č. 145/1934 Sb. z. a n.).

Pojistitel ručí za škodu vzniklou z pojistné příhody, která nastala po počátku pojištění, avšak před splatností první pojistné prémie, nebylo-li jasně ujednáno, že se pojistitelovo ručení počíná teprve zaplacením první prémie před dostavením se pojistné příhody.

(Rozh. ze dne 12. ledna 1938, Rv II 793/37.)

Žalobce sjednal se žalovanou pojišťovnou »M.« pojistnou smlouvu o odpovědnostním pojištění a podle pojistného návrhu sepsaného dne 10. nebo 11. července 1935 i obsahu pojistky mělo se pojištění podle žalobcova přání počítati dne 1. srpna 1935. Pojistná příhoda nastala dne 11. srpna 1935 a první prémii zaplatil žalobce dne 12. srpna 1935. Ježto žalovaná pojišťovna odepřela poskytnouti žalobci pojistnou ochranu z pojistné příhody, pro kterou byla na žalobce podána žaloba Ck I 98/36, domáhá se žalobce na žalované pojišťovně určení, že žalovaná pojišťovna jest povinna poskytnouti pojistnou ochranu na základě pojistky o povinném ručení proti následkům nehody z 11. srpna 1935 co do nároků na náhradu škody třetích osob při oné nehodě zraněných anebo poškozených, anebo co do plnění právní ochrany podle čl. 2, odst. 2, všeob. pojist. podmínek pro pojištění o povinném ručení, a dále že důvody odmítnutí obsažené v dopise žalované pojišťovny ze dne 30. září 1935 nejsou po právu. Soud první stolice zamítl žalobu. Odvolací soud uznal podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

S právního hlediska (§ 503 č. 4 c. ř. s.) posoudil odvolací soud věc v podstatě správně, třebaže nelze schváliti jeho názor, že se pojišťovna octla v prodlení, když doručila pojistku po 1. srpnu 1935; neboť prodlení předpokládá, že nebyl splněn včas závazek, kdežto pojišťovna nebyla povinna vůbec se vyjádřiti o pojistném návrhu, nýbrž jen pojistník byl vázán svým návrhem podle § 1, odst. 2, zák. č. 145/1934 Sb. z. a n., a to nejdéle do 14 dnů.

Správná jest ovšem všeobecná úvaha odvolacího soudu, že by odporovalo poctivosti obchodu, kdyby pojišťovna oddalovala počátek smluvené doby ručení tím, že by doručila pojistku až po počátku smluvené doby ručení a že by si takovým způsobem sice zajistila nárok na